

APOSTOLUL

CURIERUL ARHIEPISCOPIEI ORTODOXE ROMÂNE DIN BUCUREȘTI

APARE DE DOUĂ ORI PE LUNĂ.

TOATĂ CORESPONDENȚA CU PRIVIRE LA „APOSTOLUL” SE TRIMITE LA MITROPOLIA DIN BUCUREȘTI, PE NUMELE PR. EUGENIU BĂRBULESCU, SUBDIRECTORUL CANCELARIEI ȘI REDACTORUL RESPONSABIL AL FOII.

Abonamentul pentru preoți, diaconi și instituții 50 lei pe an, pentru cântăreți și paracliseri 25 lei pe an.

CONTRA ALCOLISMULUI

Sfântul Sinod al Bisericii ortodoxe române a primit în ședința sa dela 5 Noemvrie 1923, cu unanimitatea voturilor sale, următoarea propunere, făcută de I. P. Sa Mitropolitul Primat, Dr. Miron Cristea

PROPUNEREA

Biserica în nizuințele sale de propoveduire a evangheliei lui Hristos în masele largi ale poporului trebuie să iasă cât mai des, cu naia slujitorilor ei, la largul vieții credincioșilor, unde se va convinge de multele viții și patimi, cari înăbușă nu numai virtuțile și însușirile bune ale sufletului lor, ci istovesc seva lor de viață și rod adânc chiar la rădăcina neamului.

O astfel de patimă, care trebuie să ne umple de îngrijorare, este *alcoolismul*, carele a început a face ravagii în sate și orașe, ba amenință a cuprinde în ghiarele sale ținuturi întregi, ducând la sapă de lemn și la ruină familii numeroase.

O călătorie și numai fugitivă prin Maramureș, prin Nordul Ardealului, pe valea Someșului, pe valea Mureșului de Sus, prin ținutul Petroșanilor (Ardeal), prin toate ținuturile Munteniei și Moldovei din apropierea târgurilor, te umple de groază, văzând cum nu numai bărbații, ci chiar și femeile, adesea ori cu copii în brațe, mistuie veninul otrăvitor al cârciumarilor, cari în timpul

războiului, și de atunci încoace, s'au sporit într'un chip înspăimântător.

În Basarabia organe fără milă de țară și popor au sporit cârciumile mai mult decât însutit. În județul Bălți cele 6 cârciumi, așa numite oficiale, depe vremea Rușilor, s'au ridicat la 698. În jud. Orhei de la 6, la 712, iar jud. Hotin de la vreo 7 la peste 700. Cel puțin $\frac{1}{3}$ din cârciumari sunt streini, cari încasează venitul poporului, îmbogățindu-se repede. Aceeași situație este și în celelalte județe.

În Bucovina numărul cârciumilor a sporit după războiu enorm și aproape toate sunt în mâna streinilor fără nici o durere de neamul nostru, pe care îl ruinează cu pre-cugetare. Altcum nu putem înțelege, cum s'a putut, ca analizele medicale să constate **var** în rachia vândută, ca să ardă și mai tare gâtlanul beutorilor? În cârciumile din Ardeal — îmi scrie subprefectul unui județ — s'a constatat chiar *vitriol*. În Biharia, numărul cârciumilor l-au sporit unele organe inconștiente ale tuturor guvernelor, așa încât

oamenii competenți ne mărturisesc, că acele organe, fără milă de țară, *au făcut adevărate colonizări de neromâni*, cari au început să exploateze pe autohtoni. Acelaș lucru se poate constata și în multe alte părți. Noi considerăm pe cetățenii neromâni de fii iubiți ai țării, și împărțim cu ei și drepturi și datorințe; dar viitorul neamului și al țării nu admite a face colonizări de streini, cărora să le încredințăm pielea poporului.

Urmările admirabile ale legilor vechiului regat dela 1907 au dispărut. Strictețea lor binefăcătoare nu se mai observă; iar în provinciile desrobite licențele de cârciumă s'au dat cu nemiluita, nu numai în măsură mare, ci la elementele cele mai puțin vrednice de încredere, la venetici streini, pe cari nu-i leagă nimic de popor și de pământul țării, decât dorul de a-l exploata; s'au dat la mulți chiar la de aceia cari în cursul războiului au fost cei mai pronunțați inamici ai neamului românesc. Mi se scrie eă într'un sat din Ardeal, pe o întindere de 200 metri, sunt 11 cârciume. *O anchetă sevecă și dreaptă asupra modului și mijloacelor*, prin cari s'au exoperat asemenea brevete sau licențe de cârciume, ar arunca o tristă și dureroasă lumină asupra multora din cei competenți a le da, ceeace nu se mai poate tolera.

Legea repaosului duminical aproape pretutindenea nu se observă, ceeace umple cârciumile de popor tocmai în Dumineci și sărbători.

Unde, la intervenția mea personală, s'a sistat târgul în zi Duminecă, mi se scrie că, la intervenția unor parlamentari locali, iar s'a revocat opreliștea.

Și cum poporul dela țară are bani astăzi, căci legea agrară l-a instărit și toate produsele muncii sale se plătesc excepțional de bine, ispita de a intra în cârciumile, care îi stau la îndemână la tot pasul, e ademenitoare și amenință a cucerii tot mai mult teren.

Ba nefericita permisiune dată înainte cu câțiva ani, de a fierbe toți rachiu de prune, a făcut ca, în ținutul graniței Bănățene, alt cum încă necuprins de patima beției, apoi pe la Ilia și în munții apuseni, să beie și copiii.

Beția cuprinde astfel teren tot mai mult, sporind certele, bătăile, crimele, omorurile și împopulând atât pușcăriile cât și casele

de nebuni, căci statistica criminală și medicală constată, că 70% intră în acele locuri nefericite mânați de beție.

Generația, ce se naște din oameni bețivi, o știm. Sunt locuri unde comisiile de recrutare nu găsesc tineret apt pentru slujba militară.

Ne degenerază poporul și se ruinează și moralicește și materialicește.

În Maramureș și în alte părți sate întregi se văd, unde cârciumarii streini, fără suflet, au desmoștenit familii cu starea cea mai înfloritoare, intrând în vetrele lor strămoșești și izgonind ultimele jertfe ale spiritului omorător din case în grajd, sau în o colibă din fundul grădinii, unde trăesc tolerate restul ticăloaselor zile ce le-au mai rămas.

În fața acestei primejdii biserica nu poate sta nici o clipă nepăsătoare. Ea e datoare a signaliza în fața guvernului și a țării întregi primejdia, chiemând la muncă împotriva alcoolismului întreg clerul, pe toți cărturarii și fruntașii neamului.

Dar experiența altor țări ne învață, că propaganda cu cuvântul ori cât de eloquent și convingător ar fi nu e de ajuns, ci trebuie luate energice mijloace de guvernământ, făcându-se legi radicale, nu numai pentru reducerea numărului cârciumelor, pentru regularea strictă a tuturor referințelor lor, ci pentru *împiedecarea producțiunei spiritului*, ori monopolizarea lui, etc.

Desigur statul are enorme venituri pe urma consumului de spirt; dar statului nu-i este permis să încaseze nici un ban pe contul sănătății, a moralității și propășirii poporului, ușurând, ispitit de suma taxelor de încasat, ruina morală și materială a țării.

Deci propun:

1. Sfântul Sinod apelează la clerul nostru din toate eparhiile și-l invită la propagandă aprigă în contra alcoolismului, arătând poporului stricăciunile morale și materiale ce le propuce, exploatând la timp mai ales cazurile triste, cari — durere — i se îmbie pretutindenea. Ziarele aduc zilnic asemenea dureroase cazuri.

2. În scopul acesta fiecare episcop va pune la îndemâna clerului o cuvântare model *«Despre beție și urmările ei»*, care se va ceti sau rosti, la cele mai potrivite ocazii, în fața întregului popor.

3. Cercurile culturale preoțești din toate eparhiile să deie în întrunirile lor pe la sate o specială atenție combaterii viciului beției, cerând pentru această propagandă ajutorul administrației și al tuturor cărturarilor, în deosebi al învățătorilor, aranjând producțiuni cu conferințe, declamații, dialoguri, etc. contra alcoolismului.

4. Înaltul guvern este rugat:

a) Să revizuiască toate licențele de cârciume și să închidă de pe acum cea mai mare parte din ele.

b) Să execute strict legea repaosului Duminecal, închiderea cârciumilor și să oprească ținerea târgurilor în zile de Duminecă și sărbători, precum la cererea noastră s'a proiectat deja în proiectul «Codului Muncii».

c) Să studieze și aplice toate mijloacele, cu toată rigoarea, cari în Swedia, Danemarca, Olanda, America și alte țări apusene au scos și salvat popoarele din ghiarele beției.

d) Să reglementeze prin lege specială producția spirtului, reducând-o la minimul posibil pentru trebuințele medicale, industriale, etc. monopolizându-l eventual și suprimând consumația lui în cârciume, ceea ce va face un mare bine neamului.

Hotărârea parlamentului la Senat

Intru îndeplinirea celor cuprinse în punctul 4, literile a, b, c, și d, din propunerea, acum devenită, concluzia Sf. Sinod, I. P. S. Președinte Miron, este poștit a prezenta aceeași hotărâre și în o apropiată ședință a Senatului.

Înalt Prea Sfinția Sa îndeplinește mandatul în aceeași zi—5 Noembrie 1923—la orele 3 p. m.

Întrîg Senatul ascultă cu vie luare aminte și cu deosebit interes gravele motive înșirate și concluziunea Sinodului; iar la urmă Domnul Vintilă Brătianu, Ministru al Finanțelor, constată exactitatea datelor din comunicarea Mitropolitului Primat și se bucură că biserica se ocupă de-o chestiune de un așa mare interes național.

Primește cu plăcere sprijinul bisericii, ba îl așteaptă chiar, având degând să, reguleze prin lege vânzarea beuturilor spirtoase.

Măsurile indicate în memoriul cetit, le găsește absolut necesare mai ales aupă răz-

boiu și după reforma agrară, când țăranul a ajuns la o stare materială mai bună. Recunoaște sporul enorm al cârciumilor, dar a dispus să nu mai elibereze brevete.

La regulare prin lege, va căta să nu fie condus de considerații financiare, de a spori veniturile statului din producția de alcool, și de interesele sociale și morale; de aceea va invita și pe Mitropolitul Primat la alcătuirea legii. Cere sprijinul tuturor în această vitală chestiune.

Astfel Senatul unanim primește propunerea Sfântului Sinod și o trimite Ministerului de Finanțe.

Apel către toate organele bisericești și ale Statului

Intru executarea acestui concluz, Sfântul Sinod și toți P. P. S. S. membrii al lui apelează cu părintească îngrijorare la toți fruntașii bisericii și ai țării, fie în calitate oficială, fie ca particulari, ca să ia parte activă, cu tot ce pot, la propaganda contra alcoolismului și a patimei beției cu toate funestele ei urmări. În deosebi.

1. P. P. S. S. Chiriarhi vor pune la dispoziția preoților din Eparhie o predică model în contra patimei beției, pe care preoții o vor ceti în biserici, când va fi mai mult popor adunat.

2. Conferințele preoțești viitoare vor lua în discuție chestia alcoolismului și vor stabili toate mijloacele pentru combaterea consumului de băuturi spirtoase. Protopopii vor însărcina din bună vreme pe preoții mai bine pregătiți cu studierea chestiei și propunerea de soluții practice și radicale.

3. Cercurile culturale preoțești vor începe cât mai curând o specială mișcare de propagandă contra beției, cerând concursul administrației, al medicilor, al învățătorilor, profesorilor și al tuturor cărturarilor din partea locului.

4. Directorii, profesorii, învățătorii tuturor așezămintelor noastre culturale, școlare, sunt rugați a iniția conferințe, întruniri, disertații, producțiuni cu declamări, dialoguri, mici piese teatrale, și cu tot felul de mijloace apte de a împiedica lățirea patimei beției, carene ruinează poporul. Această propagandă, ori cât de serioasă ar fi, nu va pu-

ne capăt răului; dar, generalizându-se, va arăta Înalțului guvern, că întreaga țară, mișcată de ceice au inimă pentru ea, dorește măsuri stricte, radicale.

5. Administrația Statului în interesul viitorului acestui neam și al cetățenilor țării este rugată a da întreg concursul ei acestei

patriotice datorințe, care nu mai suferă a-mânare, împiedicând orice abuz în privința sporirii cărciumilor și stărpind corupția unde s'ar afla.

București 29 Noembrie 1923.

Președinte, Mitropolii Primați, **MIRON**

Director, Pr. T. SIMEDREA

Circulară către toți protopopii și preoții din eparhii

Nr. ....

Prea Curcenice Părinte,

Intru executarea poruncii Sf. Sinod, privitoare la propaganda în potiriva bădaturilor spirtoase și a patimei beției, dispunem:

1. Protopopii invită la oficiul lor pe toți preoții din fruntea cercurilor culturale și îi îndatorează, că aceștia împreună cu preoții cercului, cu învățătorii și cărturarii satelor, din cerc să stabilească programul, după care în timpul cel mai scurt să înceapă mergerea din sat în sat, citind pretutindenea pastorală noastră publicată sub Nr. 3 a «Institutului Biblic» care li se va împărți dela protopopie.

2. Unde cercurile culturale n'ar fi bine stabilite, aceasta să se facă imediat în frunte cu un preot potrivit pentru conducere.

3. Programul pentru fiecare sat se va fixa conform referințelor locale.

4. Unde se poate, învățătorii pot pregăti cu elevii coruri, declamări contra beției, eventuale dialoguri, etc.

5. Medicii și alții pot și ei să adauge vederea lor, venindune într-un ajutor.

6. Preoții cari vor avea să citească pastorală, o vor citi înainte, ca în public să o poată citi pe înțeles cu accentuarea cuvenită. Observăm, că pastorală e cam lungă, încât cititorul dela început poate unele pasaje cu date statistice etc. să le omită — scurând — căci în pastorală sunt înșirate mai multe feluri de date în privința beției. Mai ales unde vor lua și alții cuvântul se impune ceva scurtare, neesențială ca să nu obosească publicul.

7. Unde împrejurările admit, se poate face dimineața slujbă bisericească în sobor, cu predică și apoi eventual după masă poate urma pastorală tot în biserică, sau — dacă-s și coruri, în sala cea mai mare din comună.

8. Isprăvind propaganda în toate satele cercului, preotul — conducător, face raport despre întreg decursul propagandei, înșirând toate momentele mai însemnate experiate: Protopopul va face apoi raport viitoarei conferințe despre decursul mișcării în întreaga protopopie.

9. Conferința preoțească va formula apoi o bine motivată adresă către Onor. Ministeriu de finanțe, în care — cu provocare la cererea poporului din sate și orașe și la dezastrele provocate de beție — va cere cu tot respectul pregătirea unei legi cât mai stricte contra alcoolismului, scăpând poporul din ghiarele lui. — Protopopii se fac atenți ca nu cumva în aceste adrese să se strecoare elemente de politicianism ori expresii nepotrivite, fiind biserica datoare a nu admite în acțiunile ei oficiale nimic străin de nobila ei intenție de-a salva poporul din ghiarele unei patimi, care ne duce la ruină. Onoratul Minister se va bucura de sprijinul bisericii în această acțiune patriotică.

Așteptăm ca întreg clerul să-și puie tot sufletul în această propagandă, săre a arăta atât poporului cât și conducătorilor ei, cât îi zace la inima bisericii binele moral și material al poporului și cât zel dezvoltă întru luminarea lui. Unde ar fi preoții nepătrunși de duhul acestei sfinte datorințe, ceilalți vor suplini lipsa, încât, pretutindenea biserica să-și fi împlinit misiunea.

Lucrarea cea mai grea — pastorală — e făcută de Noi, deci cucernicii preoți au numai osteneala de-a propovedui cele cuprinse în ea.

În nădejdea celor mai bune succese, trimitem tuturor — preoți și popor — arhierestile Noastre binecuvântări.

București, 23 Ianuarie 1924.

Arhiepiscop, Miron.

Cătră cititorii „Apostolului“

CU OCAZIA SARBATORILOR

Sfintele sărbători ale nașterii Domnului la Mitropolia din București au fost prăznuite cu toată demnitatea. În ziua I a pontificat însuși I. P. S. Sa Mitropolitul Primat cu o parte a clerului său; iar altă parte în frunte cu arhiereul Platon a slujit în biserica Cuibu cu barza. La mitropolie a predicat misionarul Galaction spre edificarea sufletească a asistenților. A doua zi a slujit I. P. S. Mitropolit Primat Miron la Domnița Bălașa în fața bisericii pline de public ales; iară preotul Galaction a impresionat atât de adânc pe ascultători cu expunerea credinței ortodoxe privitoare la Maica Domnului, în cât erau momente, când întreaga biserică avea lacrimi de emoție în ochi. În multe alte biserici din Capitală preoții au ținut cuceritoare cuvântări.

Iară de altă parte din *Discul mitelor*, introdus de Mitropolitul Primat Miron în multe locuri s'au împărțit *mii de lei* ajutoare la văduve, orfani și săraci. Alte biserici au împărțit și din venitele lor.

La Anul nou I. P. S. Sa Mitropolit Primat Miron, primind în saloanele sale pe Maiestățile Lor Regele și Regina, pe membrii guvernului, generalii armatei și pe toți fruntașii vieții oficiale din Capitală, a felicitat pe Maiestățile Lor cu următoarele cuvinte:

Cuvântarea I. P. S. S. Mitropolitul Primat

Majestățile Voastre!

Dacă privim cu ochi binevoitori, sau chiar și numai nepreocupați, asupra anilor de după războiu, cu mulțumire trebuie să constatăm, că în țară—la noi—multe din cele stricate s'au refăcut, altele s'au creat din nou, iar altele continuă a se crea, încât am pornit binișor

pe calea ce duce la o viață normală, dar care desigur—încă multă vreme—nu va putea fi întocmai cea dinaintea războiului.

În deosebi îți cade atât de bine, să vezi, trecând toamna prin satele noastre, cum curțile țăranilor sunt încărcate de toate bunătățile. Și—când are țăranul,—de regulă—are și târgovețul.

Deci fiind țara noastră agrară, putem afirma, că cheea progresului este astăzi în mâna poporului.

Dară — ca să nu devieze din calea cea adevărată — poporul nostru are lipsa de o îndrumare sufletească sănătoasă; acum, cu cuțitul ascuțit al bunei stări materiale ușor poate să-și taie degetele proprii. Sunt deja simptome de sporirea uriașă a cârciumilor, vecinic pline de bărbați; iar noi—fii de țăran—știm, că femeile din popor—când le merge bine—au multe aceleași înclinațiuni spre lux, etc. ca și doamnele de pe calea Victoriei.

Astfel o îndrumare culturală într-o sănătoasă direcțiune se impune ca o mare necesitate de Stat. În frunte cu Majestățile Voastre, toți conducătorii țării arată o deosebită sollicitudine pentru cultura țării. S'au pornit a se face atâtea școli de toate categoriile, ca nici când altă dată în viața neamului. Insuși poporul aduce jertfe neobicinuite până acum, pentru școală și cultură, căci și el simte, trebuința lor.

Dar, Majestățile Voastre, toate școalele sutăr de un mare cusur. În ele se dă de regulă multă, *poate* chiar prea multă, instrucție și se face *prea puțină educație*.

Această lacună școlară trebuie complectată, prin o mișcare de propagandă culturală — cu caracter educativ — izvorâtă din iubirea de țară și popor, a inițiativei particulare. Sunt mai multe și bune societăți și foi pentru cultura poporului. Femeile din clasele superioare își au și ele partea lor de lăudabilă muncă în această privință. Biserica, care în activitatea ei a avut totdeauna o însemnată parte culturală, a împărțit Eparhiile și protopopiile în mici «cercuri culturale» de câte 10—12 comune, îndrumând pe preoți, ca — în înțelegere cu învățătorii și cărturarii satelor — să plece în excursii culturale cu traista plină de tot felul de îndemnuri educative pentru popor. În provinciile desrobite sunt chiar ofițeri superiori, cari în Dumineci și sărbători cutreeră satele ținând șezători culturale cu cele mai frumoase și bune povește. Generalul Petala dela Cluj, de exemplu, are una din cele mai bune foi pentru cultura poporului. Iară din atmosfera palatului regal, plină de dragoste și de duh de jertfă pentru cultura și educația neamului, a izvorât munca atât de lăudabilă a Prințului Moștenitor Carol, care prin foile sale de propagandă culturală, prin cărțile sale selecte și prin întreagă mișcarea pornită promite succese tot mai simțite.

Dar aceste frumoase inițiative trebuie nu numai imitate, ci generalizate pretutindenea, încât să nu existe preot, învățător, profesor, cunoscător de legi, medic, agronom, pădurar, și peste tot nici un cărturar român, care să nu-și iee părțica sa de muncă în mișcarea; să-i zicem — extra oficială — pentru sănătoasa educație a maselor largi ale poporului. Și atunci acest popor va porni pe calea bună a unui progres sigur și statornic, iar țara va înflori.

La țară deci cărturari români!

Intru sprijinirea și în viitor a acestor mișcări culturale, doresc mulți, mulți ani cu bine Majestaților Voastre și întregii noastre iubite Dinastii.

După felicitarea guvernului, a armatei a răspuns M. S. Regele, dorind înflorirea Țării.

După închinări și felicitări vesele oaspeții s'au retras la orele 1.

Boboteaza: Ca în tot anul în ajunul Bobtezei I. P. S. Mitropolit Primat a mers cu cruce la Palatul Regal cu asistență și cor de bărbați de 18 inși, cari au cântat Troparul și Condacul. Apoi după obișnuitele rugăciuni și polihroane toți căsenii Palatului au sărutat crucea și icoana, fiind stropiți cu aghiazmă. În ziua praznicului tot Înalt Preasfinția Sa a pontificat slujba în biserica Zlătari, ieșind apoi la Dâmbovița, unde a predat Maj. Sale Regelui crucea, ca să o arunce în apă. Patru inși s'au luptat cu valurile până ce a prins-o unul, care a predat-o Mitropolitului. A urmat reîntoarcerea la biserica în naintea căreia s'a făcut defilarea armatei. Anul acesta a fost timpul mai domol și mai plăcut.

I. P. S. Mitropolit Primat Miron a primit următoarea scrisoare de felicitare din partea patriarhului sârb Dimitrie, al cărui text îl redăm în întregime pe românește :

Eminenția Voastră,

Scumpul meu confrate și prea iubit prieten, cu ocaziunea sărbătorilor mântuirii noastre, Nașterea și noul an 1924, care se apropie, am onoarea a vă felicita îmbrățișându-vă din toată inima, ca pe cel mai iubit frate al meu.

Vă doresc toate bunătățile trupești și sufletești în anul viitor. Vă mai doresc succese depline în acest an în străduințele Voastre pentru sufletele încredințate vouă prin grația

lui Dumnezeu. Binevoii a Vă ruga pentru turma mea.

Fratele vostru întru Christos și sincer prieten.

DIMITRIE

Patriarh sârb, Arhiepiscop de Ipek și Mitropolit al Belgradului și Karlovitzului.

I s'a răspuns cu următoarea scrisoare:

Iubite în Hristos Frate și prețuit Amic:

Călduroasele felicitări de sf. sărbători și de anul nou le considerăm de o înaltă distincție pentru Noi și credincioșii bisericii noastre; și vă rugăm ca să primiți și din partea Noastră expresiunea doririlor de bine, de sanatate și de spor în muncă de propășire a bisericii surori sârbe. Ajute bunul Dumnezeu, că în anul ce vine în frățească înțelegere să putem face noi pași înainte spre binele nu numai a bisericii naționale, ci și a ortodoxismului întreg, care are încă mult să sufere pe urma vitregilor împrejurări, cari au domnit peste el și cari în unele părți în loc să înceteze s'au înăspriț.

Rugând pe Dumnezeu să-și reverse milele sale și ajutorul său peste sănătatea voastră și clerul bisericii surori, sunt al S. V. sincer frate în Hristos.

MIRON

Arhiepiscop și Mitropolit al Ungro-Vlahiei, Exarh al Plaiurilor, Președ. Sf. Sinod și Primat al României.

„Toate -- cum e'n fire -- se'ntorc la matca lor“. După reîntoarcerea protopopului onorar Dr. Ștefan Pop din Izvin — lângă Timișoara, — acum un alt distins cleric al bisericii gr. cat. române revine la matca bisericii strămoșești, anume Dr. Ioan Pasca profesor și directorul spiritual al academiei teologice din Gherla. La esirea s'a din biserica gr. cat. scrie fostului său episcop Iuliu Hossu, între altele și aceste înțelepte constatări:

«Mă simt însă obligat, ca atunci, când demisioniez din cea mai importantă slujbă, a

unui director spiritual al academiei teologice din Gherla, să arăt motivele hotărârii luate. Nu pot să continuu cu conștiință împăcată împlinirea slujbei, care vrând nevrând statornicește în ea divizarea religioasă făcută de streini între fiii aceluiaș neam, cu scopul de a ne anihila. Din acel moment, când am cunoscut, că divizarea religioasă a românilor n'a fost un act de convingere, ci unul impus de streini, cu sila de o parte și prin favoruri și privilegii de altă parte, nu mai pot să dau modestul meu concurs pentru reabilitarea și statornicirea silniciei, care azi își arată urmările sale nefaste mai mult decât ori și când.

Când am tras consecvențele logice din starea faptică, și am cerut primirea în clerul ortodox român, n'am făcut altceva, decât ceea ce este dorința sinceră a multor suflete preoțești, de a nu vedea sufletul românului credincios zdrențuit prin divizarea religioasă, respective prin urmările ei nefaste.

cu deosebită considerațiune
IOAN PASCA m. p.,
preot Dr. în teologie

Iară noului său episcop P. S. Nicolae dela Cluj, scrie așa:

Prea Sfințite Domnule Episcop!

Să-mi îngăduiți, Prea Sfințite, ca după cumpăniri îndelungate și după grele lupte sufletești ivite între elementele câștigate în decursul educației de o parte, și de altă parte între ceace conștiința tot mai mult afirmă ca datorie a unui preot român, să fac mărturisirea la care mă simt obligat.

Ca preot-profesor și director spiritual al Academiei teologice din Gherla am avut posibilitatea să observ, cum se desfășoară activitatea și viața bisericii din care făceam parte și cu idealurile căreia eram solidar, deoarece vedeam cum se lucră pentru binele sufletesc propovăduit de întemeietorul bisericii, Domnul nostru Isus Hristos, și totodată se promovează propășirea neamului românesc.

Lucrurile însă, cari trebuie să pună la serioasă meditare pe ori și care preot, îmi dau convingerea, că pentru realizarea scopurilor ideale amintite, este necesară refacerea de bună voie a acelei unități roli-

gioase, care a fost stricată de streini prin terorizări și privilegii. Divizarea făcută de streini cu scopul mărturisit sau ascuns de a ne perde, dacă a fost dăunătoare în trecut —pe lângă toate foloasele pe cari le a adus legăturile noi—este un adevărat dezastru azi în urma rivalizării și concurenței ce există între bisericile românești, cari rivalizări vor duce fatal la slăbirea și anihilarea sufletului religios al poporului român.

Călăuzit de această convingere rog Prea Sf. Voastră să bine voiți a mă primi în sânul bisericii ortodoxe române.

Cluj, în 19 Decembrie 1923.

cu umilință
Ioan Pasca m. p.,
preot Dr. în teologie.

Martori:

Dr. Sebastian Stanca m. p.,

Dr. Vașile Sava m. p.,

INFORMAȚIUNI

Mulumind călduros tuturor, cari l-au felicitat de anul nou, I. P. S. Sa mitr. primat Miron, le trimite arhieresti binecuvântări, însoțite de doriri de bine și sănătate și de mulți ani.

D. Al. Lapedatu, ministrul cultelor, a făcut o vizită I. P. S. S. Mitropolit Primat remițându-i medalia „Răsplata Muncii pentru biserică” cl. I.

Duminică 13 c. a vorbit la Craiova, sub auspiciile asociației culturale «Viața Doleană», Arhim I. Scriban despre «Știință și credință» evidențiind un bogat material științific din domeniul științei naturale, al filozofiei și al istoriei, raportul în care stă credința cu celelalte discipline ale gândirii.

Conflictul între știință și credință nu este datorit adevărurilor conținute de una sau alta, ci interpretărilor false ale acestor adevăruri. Conferențiarul a fost călduros ap-laudat de asistență.

Din cea mai săracă parte a ortodoxiei, din Episcopia Oradiei-Mari, ni se trimite pentru mărirea fondului Institutului Biblic suma de Lei 11.411.25, proveniți din contribuția preoților din acea eparhie, care au dat fiecare câte 50 Lei, leafa pe o zi, pentru anul 1923. Cazul merita imitație generală. Ar rezulta atunci la an aproape $\frac{1}{2}$ milion, ceea ce ar înlesni lățirea peste tot a unei frumoase literaturi religioase, de care se simte atâta lipsă.

Sărbătorile legale. În statutul funcționarilor publici, promulgat cu decretul regal Nr. 3113 din 15 Iunie 1923, art. 18 se statoresc următoarele sărbători legale pentru serviciile publice:

Sf. Vasile, Botezul Domnului, Sf. Ioan, Unirea Principatelor și a tuturor Românilor, Întâmpinarea Domnului, Buna Vestire, 5 zile de Paști, Sf. Gheorghe, Înălțarea Domnului, Sf. Treime, 23 Mai Proclamarea Independenței și a Regatului «10 Mai», Sf. Constantin și Elena, Sf. Petru și Pavel, Adormirea și Nașterea Maicei Domnului, Înălțarea Sf. Cruci, Sf. Dumitru, Sf. Mihail și Gavril, Sf. Nicolae, 4 zile de Crăciun și zilele de Duminică.

Indemnăm cu stăruință pe cuvioșii noștri preoți, ca să recomande credincioșilor citirea «Duminicei Ortodoxe» foaie creștină pentru popor, care se poate abona la București, Sf. Vinerei-Herasca, la Pr. N. Runceanu, cu 30 Lei pe an.

TIPOGRAFIA CĂRȚILOR BISERICESTI